

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Önámítás.

Pécs, 1898. október 25.

Szomorú sejtelmek kaptak lábra a husos fazekak körül, rémülve látják közelíteni az egyesült ellenzék elszánt csapatait, hogy kéréseiket szétverjék a tobzódók táborát, látják mily kínos helyzetbe jutott a levesosztó fő-főszakács, hogy maholnap már neki magának is alig fog jutni a fazékból: csüggedés vett hát erőt rajtuk s ezt legkevésbé sem képes elosztani a kormány sajtójának az a folytonos átkozódása, a melyet az ellenzékre szór, ezt a parlamentarizmus tönkretételével vádolva.

Mit is használ azoknak az inkompatibilis hazafiaknak ott a kormánypárton az a piszkolódás, mikor annak sem az ellenzéken, sem az országban nem akar visszhangja lenni, a kéréseiket támadástól az senkit el nem riaszt, sőt a megkísérlett Gajáry-Örley-féle mentőstiklik sem válnak már be, sőt még jobban elmérgesítik a harcot s még jobban veszélyeztetik a koncot, mint ha szabad folyást engednének a támadásnak.

Mi lesz, ha a kormánynak nem sikerül indennit kapnia? Talán uralkodni fog a kormány pénzügyi fölhatalmazás nélkül is, törvény ellenére is szedni fogja az adókat s földözni a meg nem szavazott kiadásokat? A kormánytól kitelik ez is, azt jól tudják a mameluk-táborban, de azt is tudják, hogy ha a kormány egyszer megtette az első lépést ezen a téren s

rájön arra, hogy parlament nélkül is lehet uralkodnia, akkor nekik is befellegzett, akkor őket is szélnek eresztik, mert nem lesz szükség többé rájuk, hogy megmentsek az alkotmányosság látszatát.

Ezért hát a nagy csüggedés az érdekszövetkezet táborában s a harc előestéjén az ilyen csüggedt tábor nagy veszedelmet jelent a vezérletre, azért idején valónak látták az ellenség szidalmazása helyett, a melylyel úgy sem ámíthatnak el már senkit, egy kis vigasztaló szóval bátorítani a csüggedőket, szuggerálva nekik, hogy nem olyan fekete ám az ördög, amint festették eddig, az ellenzéki küzdelem mégsem fogja egészen tönkretenni a Bánffy-féle parlamentarizmust, a melynek áldásaiból élőködnék az ijedt hazafiak.

Ilyen vigasztaló szózatra nyitja ajkait a „Pesti Hírlap“ tegnapi számában, a mikor kilátásba helyezi, hogy Ausztriában a Reichsrath fölösztatására készülnek, mert ott a kiegyezési javaslatok változatlan elfogadására nincs kilátás s ezek a hírek a budapesti politikai körökben nagy megnyugvást keltenek, mert a Reichsrath fölösztatása által a magyar kormány szabad kezét nyer az önálló rendelkezésre vonatkozó javaslat benyújtására.

Ha pedig ez megtörténik, — így folytatja a kormánypárti papiros-szirén — akkor a függetlenségi is tisztában vannak vele, hogy ebben az esetben a 67-es alapon álló pártok támogatására nem számíthatnak. Kilátásba helyezi tehát a cik-

kező a megrémült kormánypártnak, hogy mihelyt a kormány benyújthatja az önálló rendelkezésre vonatkozó javaslatot, rögtön bekövetkeznek megint az aranjúezi szép napok, a mikor a kormány megrekedt szekerét ismét ellenzéki segítséggel lehet a kátyuból kivontatni.

A vízbehaló a szalmaszálhoz is kapcsol s így nem lehetetlen, hogy ez a vigasztaló szózat nem téveszti el hatását a csüggedt táborra, de akik kívül állnak azon az érdekkörön, azok bizony csak száználmos mosolylyal fogadhatják ezt a jóindulatu önámítást. Apponyinak és Horánszkynek ismételt parlamenti kijelentései után ugyanis valóságos önámításnak tűnik föl minden elfogulatlanul gondolkozó előtt, ha a kormánypárton még azt remélik, hogy a Bánffy-féle önálló rendelkezés támogatására a nemzeti pártot bárhogyan is megnyerhetik.

Apponyi is, Horánszky is egész világosan és tisztán kijelentették, hogy a kiegyezés parlamenti uton való létrejöttének nem sikerülése esetén más, mint a gazdasági különválás nem következhetik. Ez az egyedüli törvényes lehetőség, amely úgy a hatvanhetes törvénynek, mint az 1898. évi I-ső törvényeknek megfelel s az önálló rendelkezés hamis cége alatt tervbe vett minden egyoldalú föntartását a szövetségbeli gazdasági közösségnek a nemzeti párt a legvégső eszközökkel is meg fog akadályozni.

Ez a nemzeti párt vezéreinek köte-

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Október.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Nagy munkával voltak elfoglalva. A napról-napra erősödő éji hideget nem bírták már ki a virágok s ha a haláltól meg akarták menteni őket, gondoskodni kellett róluk. Már második napja töltik az egész délutánt lenn a kertben.

Ma különösen erre való idő volt. Mintha talán megsajnálta volna kiméretlenségét a levelpergető ős s most ki akarná békíteni a haldokló természetet. S az a pár meleg sugár végtelenül jól esik ilyenkor. A légből szállongó őszi hangulat mintha csak a csendes rezignáció idejére figyelmeztetne bennünket. Mintha nem fenyegetné haldoklással, rombadőléssel a reményt, mely biztató nyári sugarai alatt életnek indult. Nem! olyan kedves ilyenkor az idő, mint az első szerelem öntudatlan érzelmé. A sugarak nem tűznek perzselve a földre, csak olyan édeskés enyhességgel táncolják körül a verőfényben sűtkérezők alakját.

Lenn a kertben azért már szomorú volt minden. Hol csak még nem régen a Katinka virágos ágjai állottak, már csak egy-két level-

telen bokor emlékeztetett a multra; hol csak még nem régen a lombok közé lehetett letelepedni, a kised pad fehérsége is csak itt-ott kacsinthatott ki a reá hullott sárga levelek halmazából, ott most üres volt minden.

De még a kis lugas előtt élt egy-két szirma a nyárnak. Pirosló muskátlik, a pelargóniák őszi szellőtől lengő fejcskéi egy kis szint keverhettek az októberi egyhangúságba. Ezek viritottak még, várva a pillanatot, hogy újra bekerüljenek a szobába, a fehér függönyös ablakok közé.

Siettek is őket megmenteni. A szomorú özvegy s még szomorúbb leánya munkáltak a kertben. Gyöngéd kezeikkel az életet biztosították virágjaik számára, melyeket oly gondal tudtak mindig ápolni, rideg télen benn a csendes szobákban, forró nyáron künn a viruló kertben egyaránt. Szóltanul, elmerülve gondolataikba, szedték ki a földből a virágok ágas-bogas tövét. Sokáig hallgatagon folyt a munka; a leányka egy nagy bokorral volt elfoglalva. Meg-megakadt a munkában, fölnezt s egy sóhaj szállt el a pihegő kebelből. Tovább turkált a földben s a mint munkája eredményeként az utolsó gyökeret is kiemelte a földből, egy könnycseppet érzett a kezén. Sietve igyekezett kendője csücskével elnyomni az árulót, de ujak és ujak hullottak a fölászott földre, melyen térdelve dolgozott.

Édes anyja eleinte nem akarta észrevenni, de nem tudta elfojtani fájdalmát, hisz minden csepp, mintha ő reá hullana s forró-ságával az ő lelkét égette volna. Ő is elérzékenyült, teljesen hatalmába ejtette a visszaemlékezés, a mult képe. Oda szólt leányának csendes, szomorú hangján.

— Katinka már megint! Hisz megígérted már kis leányom, hogy nem sírsz többé. Mondtad, hogy már elfeledtél mindent . . . és most megint könyezel?

A leányka fölállt. Oda sietett édes anyjához. Szólni akart; fölemelte a kezében levő virágbokrot, de nem volt elég ereje, újra zokogni kezdett.

Édes anyja vigasztalta. Szomorú vigasztalás; minden szó, mit elmondhatott neki, egy-egy forró könnycseppet préselt ki szeméből.

A leány zokogott . . . Az édes anyát zaklatta lelkiismerete.

. . . Miért engedte ő mindezt létrejönni? Miért nem tudta az első pillanatban megakadályozni, hisz jól tudta a bekövetkező véget? Miért nem állott elő az ész szavával, midőn ajkukról az első szép szót hangzani hallotta? Miért nem lépett fel egész anyai hatalmával, midőn az első vallomáson érte őket? . . . Istenem! De mikor úgy szerette őket.

lezőleg tett kijelentése s az ország tudja, hogy ezeknek a politikusoknak a kijelentéseiben még lehet bizni. Hogyan lehet tehát önámításnál egyébnek tekinteni a kormánypárti sajtóban hangoztatott azt a reménykedést, hogy a nemzeti párt a Reichsrath föloszlatása esetén nem a függetlenségi párttal fog fegyverbarátságot kötni, a mely a külön vámterületet kívánja, hanem a Bánffy-kormányt fogja támogatni, a mely az alkotmányos kiegyezés meghiusulta esetén olyan önálló rendelkezéssel akarja kiszurni az ország szemét, a mely „gazdasági megrázkódtatást nem okoz“, vagyis a mely föntartja a vámszövetséget annak a törvényben előirt alkotmányos előfeltételei nélkül is.

Ha a kormány tervezett önálló rendelkezése csakugyan olyan lenne, a mely nemcsak az ő kifélt logikája szerint, de a nemzetipárt vezéreinek világos és természetes magyarázata szerint is megfelel a hatvanhetes törvény s az 1898: I. t. c. szellemének, akkor bizonyára nem késnék ezt a törvényhozással megismertetni főleg akkor, a mikor hallgatásával kiteszi magát annak a veszélynek, hogy indeminty sem kap, míg nyilatkozása esetén rögtön megbonthatná a támadó ellenzéknek zárt sorait.

Nagyon kétségbeesettnek kell hát lenni annak a kormánypárti kebelnek, a melyben az ilyen gyámoltalan vigasztalás alapos reménységet kelt a menekülésre.

Pedig még ha be is következnek az a képtelenség, hogy a nemzeti pártot a Bánffy-féle önálló rendelkezés eltántorítaná az ellenzéki küzdelem folytatásától, még ez sem jelenthetne menekülést a kormánypártnak, mert a közjogi ellenzék magára hagyatva csak még nagyobb elszántsággal küzdene tovább s ez egymaga is elégséges lenne arra, hogy Bánffynek a kormányzat folytatását lehetetlenné tegye.

Árulást követne el a függetlenségi párt a saját programja ellen, megszegné ellenzéki kötelességének legelemibb törvényét, ha két kézzel is meg nem ragadná

azt a kedvező alkalmat, a melyet a viszonyok s nagy részben a kormány ügytelensége is teremtett gazdasági függetlenségünk kivívására.

S a közjogi ellenzék teljesíteni is fogja kötelességét, bármint iparkodjanak is a kormány kitarított sajtójának lovagjai ámitani az országot, meg a saját pártfeleiket.

H i r e k.

Pécs, 1898. okt. 25.

Mit csipognak a verebek?

Óh azok a kíváncsi, indiszkrét verebek! Mindig van valami csiripelni valójuk. Sajátságos confidenciával rászállnak a házak ereszeire s szemérmetlenül bekukkantanak a legkisebb nyíláson is. S amit aztán véletlenül megpillantanak, azt hangos csiripeléssel kürtölik a nagyvilágba!

Igy történt a napokban is. Valami kíváncsi veréb, rászálltegyik pécsi nagy ház ereszére, aztán bekukkantott az ablakon.

Nagyon megtetszhetett a kis imposztor-nak amit ott látott, mert kis vártatva hangos, vidám csiripeléssel szállt tova, ki a sétátra, a többi kicsi verebek közé.

Nagy titokzatosan elmondta aztán nekik, hogy mit látott?

Beszélt egy aranyos hajú, szőke kis leányról, meg a csinos, barna bajuszu fiatal emberről, aki olyan gyöngéden, olyan szerelmesen tekintett arra az aranyhajú kis leányra. Elmondta még azt is, hogy sugdosott egymásnak a fülébe édes, titkos dolgokat az a két fiatal gyerek, míg a barna bajuszu fiatal ember heves csókjáporral le nem zárta a kis leánynak édes, piros ajkait.

S azok a bohó kis verebek úgy örültek, ennek a szép mesének. Vidáman röpködtek ide-oda s hangosan csiripeltek szerelemről, kikeletről s soha el nem muló virágos tavaszról.

De egy szép napon szomoruan került haza társai közé a kíváncsi kis veréb. Csiripelni sem akart, de végre is engedett társai sok kérésének s elmondta mindazt, a mit látott. A kíváncsi sétánylakók pedig összedugták apró buksi fejecskéiket s leeresztve szürke szárnyaikat, bús, fájdalmas csiripelésbe fogtak. Olyan szomorú, olyan hangtalan volt az a lassu csipogás, mintha gyászadal lett volna.

jó volt irányukban és mégis vétett . . . jószágos lelkével azt hiszi, hogy nagyot vétett.

Hagyta őket így elválni egymástól és boldogoknak hitte abban a pillanatban, midőn a bucsunál átölelve tartották egymást. És ez oly édes érzés volt. De nem sokáig . . .

Vádolta most az anyai szeretetet, midőn előtte állott a jövő. Midőn a szerencsétlen ifju most már távol boldogságától, megfosztva mindenétől eszmélni kezdett. Mikor föl merte fedezni azt a végtelen űrt, mely egymástól elválasztja őket, mely eddig álmodozva áthidalhatónak látszott. Midőn sirva panaszkodott levelében és ő mindenütt azt kereste a levélben, hol vádolják őt. Pedig az a szegény nem vádolt senkit. Hisz imádattal tartozott azokért az órákért, mit ott tölthetett; leróhatlan hálaival azokért az örömekért, miknek részeseivé tettek . . . Hogy most kinzó volt a való, az szomorú tény; de hogy azért nem tud vádolni a szív, az a fásultság jele. Reá erőszakolták e szívre a közönyösséget s ez gondolkodásra bírta s egy józan percében fölfedezte a véget szerelme történetében.

Ezt ő neki kellett volna tenni. Ő neki, még akkor, midőn kezdet is alig volt. Azt hiszi, vádolják most s ez a kettős vád, ez vétékének szomorú büntetése.

Még menteni se tudja magát . . . hisz ha reájuk gondol s eszébe jut ez az elpaza-

Szomorú dolog is volt az, amit az az indiszkrét kis veréb, társainak elmondott.

. . . . Az aranyhajú kis leány, abban a nagy emeletes házban, olyan bús és bánatos volt.

Arcának piros rózsáit, mintha eltörölte volna valami kegyetlen kéz, olyan sápadtan, halványan feküdt szűzi tiszta ágyának hófehér, duzzadó párnái között s szemeiből, azokból az ábrándos barna szemekből pataként ömlöttek a könnyek.

A fiatal ember pedig, egyszerű magányos szobájának rideg csöndjében, asztalára borulva zokogott, s nyögött keservesen, kebléből időközönként feltört egy-egy mély sóhaj:

— Óh csak meghalhatnék! Óh csak ne kellene élnem! Bár szakadna meg ez a szerelemtől meggyötört, árva szívem!

Igy kesergett az a barna bajuszu fiatal ember, kinek boldogságáról, nem is oly rég, olyan vidáman csiripeltek a kis verebek . . .

Néhány nap telt azóta. Az a szürke tollú, kíváncsi kis veréb véletlenül felszállt a mi öreg városházunk folyosójának egyik hirdetési táblájára s búsán, lehorgasztott fejjel, tán éppen annak a két fiatal teremtesnek az elvezett, elsiratott boldogságára gondolt, midőn egyszerre csak egyenes tartással, vidám, a boldogságtól sugárzó arccal, az a néhány nap előtt még olyan bús és bánatos fiatalember lépett az öreg városháza kapuja alá s egyenesen a rendőrség őrszobája felé tartott. A kis veréb kíváncsian nézte az ő hősét s hogy jobban megláthassa, hogy az mi járatban van, közelebb repült.

A fiatal ember, az őrszobába lépve, felöltöje zsebéből kihámozott egy csunya, nagy szolgálati revolvert:

— Visszahoztam — mondta boldogan — nincs már rá szükségem! Köszönöm. Az az elkeseredett, bánatos ifju, visszahozta a gazdájának, azt a szívében keserűséggel, agyában a halál gondolatával *kölsönként*, öldöklő fegyvert!

S a kíváncsi kis veréb urfi sietve repült társaihoz, ahol hangos csiripeléssel elmondta a látottakat.

A buksi fejű kis verebek egy ideig megmosolyogták a praktikus fiatal embert, a ki *kölsönvett* revolverrel akarta magát föbe durrantani, de aztán vidám dalba kezdtek s ismét szerelemről, boldogságról, kikelet és soha el nem muló tavaszról csiripeltek s tele fújtak az egész várost ezzel az apró történetkével, azok a kíváncsi, indiszkrét kis verebek!

Gecsi Gerő.

rott ifjuság, csak könyezni tud, csak zokogni, még ha a leánya látja is.

A leány lassankint fölhang zokogásával. Az anya elűzi magától a lelkében fölmerült képeket, letörüli a könnyeket szeméből s vigasztalni próbálja a leányát.

— Ugy-e már elmúlt, édesem! Eszedbe jutott talán valami szomorú?

— Nem anyám! Eszembe jutott, hogy nemrégén még itt voltunk a kertben. Erről a töről, mit most ástam ki, erről szedtük az utolsó virágot . . . Az utolsó virágot, együtt! . . . De akkor még nyár volt, akkor még ezek a virágok se gondolták, hogy elhervadnak . . .

És szavai újra csendes zokogásba futtak el.

— Katinkám, légy erős. A virágok se hervadnak el az őszzel; megőrzi őket a te kezed, ha megóvod őket a pusztító dértől benn kisdéd szobádban . . .

Katinka föltekintett. Szívében balga remények tolokodtak előre. A napsugaras álomban hinni próbált.

Pedig csak az októberi verőfény csillogtatta a sárga-piros lombok közt hamis sugarait.

De ezt csak az édes anya gondos szeme látja.

Zombory Dezső.

Napirend 1898. október hó 26-án.

Naptár: szerda, okt. 26. — Róm. kath.: Dömötör. Prot.: Dömötör. — Görög-kel.: (okt. 14.) Paraszkve. — Zsidó: Chlami bjt. — Nap két 6 óra 20 perckor; nyugszik 4 óra 35 perckor. — Hold két 2 óra 53 perckor délután; nyugszik 2 óra 35 perckor éjjel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint borus, enyhe, száraz idő várható. Katonai felülvizsgálat a vármegyén délelőtt 8 órakor.

Színház: »Trapezunti hercegnő«, operett.

— (A „Nemzeti Szövetség“ Pécssett.) Báró Fejérváry Imre dr. főispán átiratot intézett a polgármesterhez, melyben támogatásába ajánlja az »Országos Nemzeti Szövetség«-et. A polgármester ennek folytán a városi törvh. bizottsági tagokat felhívta, hogy abbéli szándékukat, miszerint a szövetség tagjai közé belépni hajlandók, e hó 31-ig nála jelentsék be. Megfelelő számu jelentkezés esetén Pécssett is meg fog alakulni fiókja az Országos Nemzeti Szövetségnek, melynek célja a munkás és nemzetiségi kérdést társadalmi uton megoldani s ezzel az egységes, erős magyar társadalmat és magyar kulturát megteremtteni.

— (Jóváhagyott alapszabályok.) A szigetvári kereskedő ifjak egyesületének alapszabályait a m. kir. belügyminiszter a bemutatási záradékkal ellátta.

— (Névmagyarosítás.) Móric Vince Antal kaposvári m. kir. járásbirósági irnok vezetéknevének »Noszlopi«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel, megengedett.

— (Pályázat.) A szegzárdi kir. törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a törvényszék elnökségéhez.

— (Gyujtogatással vádolt asszony.) Dunaföldvárrott kigyuladt Adorján György lakháza s teljesen le is égett. A csendőrség hivatását teljesítendő, nyomozni kezdett, hogy a tűz keletkezésének okát megtudhassa. A nyomozásnál az a gyanuk merült fel, hogy a leégett házban lakó Homoki Mihályné szül. Adorján Julianna gyujtotta fel a házat. A feltevést különösen az a körülmény erősíti meg, hogy a nevezett asszony a tüzeset napján a szobából mindenét kihordotta és még a meszelés befejezése után sem hordotta be homiját. A gyanusított asszonyt a csendőrség letartóztatta és átadta a dunaföldvári kir. járásbiróságnak.

— (Uj távirda-állomás.) A kereskedelemügyi m. kir. miniszter t. évi 64.456. sz. a. kelt rendeletével, a m. kir. államvasutaknak »Pécs budai külváros« nevű vasuti távirdáját állami és magántávíratok kezelésére felhatalmazta.

— (Adományok a népkonyhára.) A pécsi Jótékony Nőegylet népkonyhájára adakoztak: Teleki Zsigmond bornagykereskedő 10 frtot, Biedermann Rezsőné urnő 30 frtot és gróf Pallavicini Edéné urnő 25 forintot.

— (Meggyilkolt asszony.) Lapunk folyó hó 18-diki számában megirtuk, hogy Vér Józsefné szül. Egédi Róza pellérdi napszámosnőt a Keszű felé vivő ut árkában halva találták. A nő holtteste több ütés és seb nyomát viselte s a gyilkosság gyanuját az orvosi vizsgálat is beigazolta. Az asszony gyilkosát három napi vizsgálat után tegnap fogták el Bíró József pellérdi lakos személyében, kinek a fiatal asszony szeretője volt s a ki féltékenységéből ütötte agyon. A gyilkost tegnap este kísérték be Pécsre s ma reggel átadták a királyi ügyészségnek.

— (Elbocsájtás a honvédség kötelékéből.) A m. kir. honvédelmi miniszter legujabb rendeletével a honvédség kötelékéből november hó elsejével elbocsájtatnak, tisztirangfokozatuk megtartása nélkül, saját kérelmekre dr. Rech Dezső és Seh Elek, pécsi 19-ik honvéd gyalogezredbeli tartalékos hadnagyok; továbbá Katzenbach József, a székesfehérvári

V. honvédkerületi parancsnokság nyilvántartásában álló szolgálaton kívüli viszonybeli hadnagy.

— (Betörés.) Pető József meződi lakos házában egyik csendes éjszaka betörők jártak. Elég vakmerőséggel a konyhaajtót feszítették be s így behatolván a lakásba, elvittek a szobából többféle ruhát és ágyneműt s egy szekrényből egy hijján negyven forintot. A gazda családjával együtt a másik szobában aludt, de a betörést csak reggel vette észre. Még eddig nem tudják, hogy kik voltak és merre mentek zsákmányukkal a betörők.

— (Halálos elgázolás.) A sebes hajtásnak ismét áldozata van. A már sokszor megrótt és sok szerencsétlenséget okozott gondatlansága a kocsisoknak most azonban nem egyszerű balesetnek, hanem halálnak lett a szerzője s egy élet fizette meg e gondatlanságot. Hidasdon történt a véres eset, mely halálát okozta egy asszonynak, a kit egy sebesen hajtó kocsis kocsijával a község utcáján elgázolt. Bernhard Jánosnak hívják a gondatlan embert, a ki kocsijával sebes vágatva ment végig az utcán, mikor a lovak elé került egy fiatal asszony, Ferbach Borbála, ki már nem tudván előlük menekülni, azok elgázolták. A szerencsétlen asszonynak fejét a lovak patái összezúzták s a kocsi kerekei is átmentek a testén, úgy, hogy belső vérzést is okoztak. Esméletlen állapotban vitték haza, a hol pár órai szenvedés után, dacára az orvosi segítségnek — kiszenvedett. A halálát okozó gondatlan embert feljelentették a pécsi királyi törvényszéknek, a hol megindították ellene gondatlanságból okozott emberölés miatt a bünvádi eljárást.

— (Uj üstökös.) Amerikában ismét uj üstökös fedeztek föl, melylyel az idei évben fölfedezett üstökösök száma kilencre emelkedett. Az uj csillag fölfedezője Brooks, Genévában, ki nevét már több csillagászati fölfedezésével tette ismertté. Az európai csillagdáknak eddig még nem látták az uj csillagot, mi annál különösebb, mert Amerikából nagyon világosnak jelzik, melynek világossága a naphoz való közeledésével folyton nő. Az uj üstökös az északi országokban egész éjszaka az égboltozaton látható.

— (Talált karperec.) Tegnap este a belvárosban egy ezüst karperec találtatott. Igazolt tulajdonosa átveheti a rendőrségnél.

— (Esküvő.) Girardi Rezső pestmegyei szolgabíró szombaton, e hónap 22-én esküdött örök hűséget Budapesten az eskütéri templomban Lukácsi Hutiray Aranka kisasszonynak. Az esketést Hainiss Dezső ceglédi lelkész, a menyasszony nagybátyja végezte. Mint tanuk dr. Hainiss Géza fővárosi orvos és Girardi József pécsi fogtechnikus szerepeltek.

— (A jogásztáncestély.) Hirt adtunk már arról, hogy a pécsi jogakadémia ifjusága az idén november második felében rendez mulatságot s eredetileg huszonhatodikát, szombatot határozták el annak megtartási napjául. A rendezőség, melynek tagjai gyanánt eddig a jogászok közül ötvenen írták alá nevüket, ma délután tartotta első ülését, elhatározta, hogy a táncestélyt november huszonharmadikán, szerdán fogják megtartani és pedig azért, mert huszonhetedikén advent első vasárnapja lesz s arra is átnyulnék a mulatság, ha szombaton tartanák. Ez a pár napi különbség nem nagy befolyással lesz a mulatság sikerére, sőt annyiban előny, hogy előbb kielégíthetik tánckedvüket azok, a kik készülnek erre a minden bizonyynyal fényesen sikerülő mulatságra.

— (Frankl Móric három hibája.) Megirtuk, hogy Frankl Móric, az egykori pécsi csodagyerek, a híres fejben számoló a minap, egy bécsi tanár előtt produkálta magát, s három hibát csinált, a mi annyira kétségbeejtette, hogy elrohant és nővérenek azt írta, hogy elemészti magát. Azóta megkerült. Egész nap céltalanul bolyongott az osz-

trák főváros utcáin. Éjjel felé elment a bécsi Dunaág egyik hidjára és beleugrott a vízbe. Egy közeli hajón azonban észrevették tettét és néhány matróz csónakba ülte, azonnal mentésére sietett. Frankl Móric azonban nem akarta, hogy megmentésék. Siró hangon könyörgött a matrózoknak, hogy hagyják meghalni, az élet neki valóságos vértanuság. Kéz-lábbal kapálózott az ellen, hogy a csónakba emeljék, de a matrózok erős küzdelem után mégis megmentették. bár őket is majdnem magával rántotta a Dunába. A szerencsétlen embert nővérenek máriahilfi lakására vitték. Azt mondja, hogy azért akar meghalni, mert nem bír semmiféle olyan állást kapni, melyből megélhetne.

— (Szivtelen anya.) Sárosvármegye egyik falujából, Jesztrebről került le Baranyába István Mari cselédleány, még serdülő fiatal korában. Itt Szentlőrincen lakott szüleivel együtt, majd azok elhalván, egyedül maradt és szolgálatba állván, így kereste meg kenyerét. Akadt azonban, a ki a fiatalságát felhasználta arra, hogy a jövőre nézve jobb sorsot ígérjen neki s így a szivét behálózta. Mikor aztán a leány szerelmének titka napfényre került s gyermekének apja nem akart lenni, a ki elcsábította, az anya legnagyobb bűnre határozta el magát. Elhagyta a gyermekét; az ártatlan csecsemőt kitette az utcára, a véletlen sorsra bízva azt. A csecsemőt megtalálták és jószívű emberek megmentették az éhenhalástól; a szivtelen anyát pedig a bíróságnak feljelentették. Ott elrendelték az ellen a büntető eljárást, de őt magát nem tudták kézrekeríteni. Megszökött a büntetés elől és ma is valahol bujdosolva rettegi a pillanatot, mikor kérdőre fogják vonni szivtelen tetteért. A mi be is fog következni, mert folyik utána a nyomozás, hogy kézrekerítsék és elvételessék vele méltó büntetését, a miért szivtelenül elhagyta gyermekét.

— (Meghosszabbított előmunkálati engedély.) Hofbauer Jakab és Lehner Sándor építész vállalkozók budapesti lakosok még a múlt év október havában folyamodtak a m. kir. kereskedelemügyi miniszterhez egy a m. kir. államvasutak Villány állomásától Nagy-Harsány, Siklós, Dráva-Szabolcs állomások érintésével Dolnyi-Miholjac állomásig építendő gőzmozdonyos vasuti szárnyvonal előmunkálati engedélyezéseért. Az engedély azonban már lejárt. A kereskedelemügyi miniszter a megyéhez ma érkezett leiratában értesíti a vármegyét, hogy Hofbauer és Lehner építész vállalkozók előmunkálati engedélyét egy évre ismét meghosszabbította.

— (Vasutasok névmagyarosítása.) A belügyminiszter engedelmével legujabban a következő vasutasok magyarosították meg nevüket:

Wagner Jenő, m. á. v. pályafelvigyázó, mágocsi lakos, Vasvári;

Stokker Antal, m. á. v. pályáőr, mágocsi lakos és kiskoru Károly, Rozália s József gyermekei Sárvári;

Pajzser József, m. á. v. pályáőr, mágocsi lakos és kiskoru István fia Pápa;

Cigler Boldizsár, m. á. v. kiadó-őr, cikói lakos, Ceglédre;

Popp József, m. á. v. pályáőr, szalatnaki lakos és kiskoru József és Pál gyermekei Pápa;

Ifland Benedek, m. á. v. pályáőr, cikói lakos és kiskoru Erszebet s Borbála leányai Irányira;

Ulrich Jenő, m. á. v. pályáőr, cikói lakos és kiskoru Péter, Gyula, János és András gyermekei Ujvári;

Ábel Antal, m. á. v. pályáőr, szászvári lakos és kiskoru Éva leánya Vasvári;

Knoblich Antal, m. á. v. pályáőr, kárászi lakos és kiskoru Mária, János, Teréz, Róza és József gyermekei Kertészre;

Görcs János, m. á. v. pályáőr, szászvári lakos, Mészárosra;

Konfeld Henrik, m. á. v. pályáőr, pilisi lakos, Kardosra;

Pfeifer Henrik, m. á. v. pályáőr, apáti lakos és kiskoru Erzsébet s Henrik nevű gyermekei Siposra;

Ifland János, m. á. v. kiadó-őr, nagymányoki lakos és kiskoru Ferenc és Mátyás nevű gyermekei, Irányira;

Hartung Gáspár, m. á. v. pályáőr, decsi lakos, valamint kiskoru Erzsébet leánya, Horvára;

Holler Antal, m. á. v. kezelő-őr, tolnai lakos, valamint kiskoru Antal, Márton és József gyermekei Keletre;

Stangl József, m. á. v. pályáőr, darányi lakos, valamint kiskoru gyermekei, Lőrinc és József, Siklósra;

Kohlmann Károly, m. á. v. pályáőr, darányi lakos, valamint kiskoru Ernő fia, Királyra; végül **Szkrobot** Valér, gyéresi lakos, m. á. v. váltóőr és kiskoru gyermekei Anasztázia, Lőrinc, Viktória, Tivadar és Viorika, Szabadosra.

— **(A pécsi vizek.)** A pécsi vizek, a nagykanális és a hozzátartozó mellékvizek artéri rajza, fentartási és tisztogatási költségének jövő évi kivetése a városi mérnöki hivatalban e hó végeig betekinthető. A költségeket annak idején megállapító bizottság tárgyalásán a 360 érdekelt réttulajdonos közül csak három vett részt, a kik kijelentették, hogy beleegyeznek abba, miszerint a város a 6378 frt 89 krajcár évi fentartási költségekhez a birtokaira eső arányon felül ne járuljon hozzá. A bizottság ekkor elhatározta, hogy az érdekelt réttulajdonosok a haszon aránylagosság szempontjából a második osztályba soroztassanak; továbbá, hogy az elsőosztályú rétek hozzájárulási költsége holdankint 15 frt, másodosztályúaké 10 frt legyen. Az első osztályba soroztatott ily alapon 40 réttulajdonos és 5 vízmű tulajdonos; a második osztályba pedig 320 réttulajdonos. Az osztályozás ellen eddig csak négy felszólalás érkezett be, melyeknek hely is adatott s a tervrajz jövő hó elsejével hatályba fog lépni.

— **(Elfogott sikkasztó.)** A szegzárdi törvényszék sikkasztás miatt köröztette **Körös** Mihály tamási illetőségű péksegédet. A körözésnek most meglett az eredménye, mert Bar.-Sellyén a körözött sikkasztót elfogták s bekísérték a pécsi királyi ügyészség fogházába. Onnan majd átkísérik Szegzárdra, hogy az ottani törvényszék ítéljen felette.

— **(A magyar honvédorvosok új szervezete.)** A közös hadügyminiszterium elhatározta, hogy a magyar honvédorvosokra nézve új szervezeti határozatot léptet életbe. Eme határozat a legfelsőbb helyen már szentesítést is nyert s így az új beosztás már november 1-én életbe lép. Célja eme új szervezeti határozatnak, hogy a honvédorvosi kiképzés a közös hadseregbeli orvosi képzéssel egyenrangú legyen s a honvédorvosi egyéves önkéntesek ne legyenek kénytelenek a cs. és kir. közös hadsereg helyőrségi kórházaiiban a katonai orvosi gyakorlatot beszerezni, hanem a budapesti honvédhelyőrségi kórházban. Ehhez képest a budapesti honvédhelyőrségi november 1-től kezdve I. osztályú honvédfőtörzsorvos, 1 II. osztályú honvédfőtörzsorvos, 2 törzsorvos, 3 ezredorvos lesz állandóan szolgálatra beosztva. A m. kir. honvédségnél a katonai orvosi létszám a következő lesz: 1 vezértörzsorvos, 5 elsőosztályú főtörzsorvos, 7 másodosztályú főtörzsorvos, 13 törzsorvos, 8 főorvos, 123 ezredorvos. Mindezen kiegészítésre nézve az előléptetések és kinevezések a legközelebbi napokban fognak megjelenni.

— **(Havi állatvásár engedélyezése.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter, megengedte, hogy a Tolna vármegye területéhez tartozó Hőgyész községben minden hónap első keddi napján, ha pedig ezen nap ünnepnapra esik, az ezt követő napon, kizárólag bonyhádi tájfajta szarvasmarha felhajtással, havi állatvásár tartassék.

— **(Idill a hatház-utcában.)** A hatház-utcában tegnap délben véres verekedés történt. **Stojakovits** János és **Sórics** István vesztek össze egymással s a verekedés vége az lett, hogy **Sórics** **Stojakovics**ot egy karóval úgy ütötte fejbe, hogy az eszméletlenül rogyott össze. A leütött embernek dr. **Ludvig** Ferenc városi tb. főorvos nyújtotta az első segélyt és sebeit bekötözvén, a városi kórházba szállította. **Sórics** István ellen a rendőrség megindította a vizsgálatot.

— **(Hét ember kivégzése.)** A legutóbbi krétai zendülésnek a napokban volt az utolsó jelenete: hét akasztófa. E zendülés hét főkolompósát költette fel Kandiában az igazságszolgáltatás. Egész csendben játszódtott le az aktus a mohamedán lakosság vallásából merített nyugodtsággal, néma megadással nézte hitsorsosai halálát. A török kormányzó ugyan az utolsó pillanatban sürgőnyt akart intézni a szultánhoz, hogy az elítéltek számára kegyelmet kérjen, de **Chermside** ezredes az európai szárazföldi haderő parancsnoka, eltiltotta ettől. Az elítélteket 18-án reggel egy század tengerészkatona kísérte a vesztőhelyre, kiket egy csapat angol matroz követett. Az utakon török katonaság tartotta fenn a rendet. A hét bitófához érve eltakartva állították alájuk az elítélteket, kik csak akkor lettek láthatókká, midőn a »lépcsőket el!« vezényszó jelentette az aktus megtörténtét. Három óra hosszat függtek a holttestek a bitófán, elrettentő példaul az odasereglett mohamedán lakosságnak. Midőn a csapatok a kivégzésről visszatérve a városba értek, jajveszékelt török asszonyok futottak eléjük és panaszos hangon követelték vissza tőlük az elítélteket. Azután újra csend lett az egész városban, s néptelen, kihalt utcák mutatták, hogy a lakosság hallgatásával protestál a kivégzések ellen.

— **(Működik az ujbör.)** Bár már jól benne vagyunk a szüretes időben, sőt helyenkint a szőlőtőkék megkoppasztva, leszüretelve állanak, a must és ujbör naponként megkívánja a maga áldozatait, kik berugott fejjele olyan dolgokat követnek el, melyekért aztán összeütközésbe kerülnek a rendőrséggel. Az elmúlt éjjel is három ilyen ujbör okozta mámorban szenvedő alak került a rendőrség elé. **Farkas** István keszűi lakos az egyik, aki tegnap este a piactéren csapott nagyobb ribilíót s midőn be akarták szállítani a torony alá, levetette magát a földre, s kereken kijelentette, hogy ő nem megy. A megcsökönyösödött magyart aztán öt rendőrnek kellett felvenni a földről, akik kétnél lábnál fogva tudták csak **Farkas** a városházára szállítani. A másik eset a **Kossuth** Lajos-utcán történt, ahol **Uglár** Mihály és **Pap** István munkások borközi állapotban összekülönbözvén, oly lármát csaptak, hogy az őrtálló rendőr jónak látta jelenlétüktől megfosztani a **Kossuth**-utcát. Mára persze mind a hárman kialudtak az új bor kellemetlen hatásait s reggel keserves szánom-bánom képpel ácsorogtak az ügyeletes rendőrbiztos ajtaja előtt, ahol még ráadásul meg is birságotlák őket az éjjeli vendégszereplésért.

— **(A fiu büne.)** **Biró** József, hosszuhetényi lakos észrevette, hogy a padlásáról egy szép reggelre több zsák árpa eltűnt. Az esetet feljelentvén, a nyomozás során megtalálták az eltűnt árpát **Prejdenbach** Ferencnénel, a ki mikor kérdőre vonták, hogy mint került hozzá, bevallotta, hogy a káros fia, **Biró** István vitte hozzá és ő megvette tőle. A mi igaznak is bizonyult, mert a fiu is beismerte, hogy bizony ő emelte el az árpát a padlásról és adta el három forintért az asszonynak, hogy pénzre tegyen szert. Most a bíróság elé fognak mindketten lopás és orgazdaság miatt kerülni.

— **(Meggzőkött okirathamisító.)** **Csetényi** József törököpányi lakos, napszamos létére is megakarta próbálni, hogy ért-e az okirathamisításhoz, azért egy kötelezvényt, melyet egy régi kölcsönből kifolyólag kapott egy adósától, meghamisított. Csak egy semmit

irt bele a kötelezvénybe, amivel azonban 10 forintból száz forintot csinált, s ezért, mikor a hamisítás kiderült, bünvádi eljárás alá fogták. A hamisító erre fogta magát és meggzőkött, mielőtt börtönbe került volna. Eddig még nem is akadtak a nyomára.

— **(Miért soványak az angol hölgyek?)** E kissé diszkrét kérdést egy kutató-vágytól megszállott francia történetíró, francia udvariassággal, a következőképen oldotta meg: Egy 1770-iki angol törvény szerint, ha valamely nő, akár asszony, akár hajadon, egy britt állampolgárt hamis haj, mell vagy csipő segélyével félrevezet, elcsábít, avagy házasságra ingerel, a boszorkánytörvényben megállapított büntetéssel, — tehát tűzhalállal — büntetendő és a hamissággal szerzett házasság érvénytelennek nyilvánítandó. E kissé túlszigoru törvénynek volt is fogantaja, mert az angol nők között nem kapott lábra a francia hölgyek férfiakat csábító kitömési rendszere. — A drákói törvény ugyan már rég elvesztette érvényét, de az angol hölgyek még ma is óvakodnak a francia toilette-tudomány pikáns titkainak elsaajátításától és inkább türik csendes megadással a gúnyt, mely őket a kontinentális hölgyek részéről »testi laposságok« miatt éri, mintsem hogy »hamis tollakkal« (értsd: hamis lábszárakkal, hajakkal, csipőkkel, mellekkel stb.) »ingereljék a házassulandó britt állampolgárokat.«

— **(Tartalékos tiszték a császári jubileumon.)** A király félszázados császári jubileumát a monárkia összes helyőrségein csendben fogják megünnepelni. December 2-án ünnepélyes misét tartanak, melyen a tisztikar teljes számban, a legénység pedig részben vesz részt. A mise után osztják ki a jubileumi emlékérmeket. A tartalékos tisztéket is fel fogják szólítani, hogy a misén részt vegyenek. A tartalékos tiszték november 20-ig a kiegészítő kerületük parancsnoksága útján csapattestük parancsnokságát szándékukról értesíteni tartoznak, hogy részt vesznek-e az ünnepélyen, vagy sem.

— **(Megharapta a kutya.)** **Hellebrand** János nyolc éves kis fiu tegnap este borért ment a balokányi korcsmába. Amint a már megtöltött üveggel az udvaron keresztül haza akart menni, a korcsmáros házörző kutyája megtámadta a kis fiut és megharapta. **Hellebrand** Jánost — kinek sérülése nem súlyos — lakására kísérték, a marakodó kutyát pedig megfigyelés végett kiszállították a gyepmesteri telepre.

— **(Elgazolt kis leány.)** Nálunk is napról-napra szaporodnak a bicyklista-sport hivei s velük szaporodik e nemes sport okozta balesetek száma is. Mert dacára annak, hogy a rendőrség a legszigorubb büntetéseket és rendszabályokat használja a gyorsan karikázó biciklisták ellen, némelyike a sporthiveknek mégis ürdög masinának tekinti a vasparipát s vadul száguld vele végig a mi sikátoros szűk utcáinkon. Ma reggel is a **Nepomuk**-utcán futott végig egy ilyen vaskarika tulajdonos, a ki futtában elütött egy öt-hat évesnek látszó kis leányt — ki a piactérről ment lefelé, — s aztán vidáman tovább karikázott. A kis leánynak szerencsére néhány horzsoláson kívül komolyabb baja nem történt. A rendőrség most keresi a vigyázatlan biciklistát, kinek kiléte azonban eddig még ismeretlen.

— **(Péklegény a tojásban.)** Ne méltóztassanak azt hinni, hogy ez a furcsa című história talán Amerikában történt, ahol a mindent felfedező yankek már a mű-lónál és mű-tyuknál tartanak. Óh nem! A péklegények ezentul is csak ember módjára fognak napvilágot látni s nem — mint a cimből következtetni lehetne — tojásból kikelni. Ez a péklegény, itt nálunk került bele a tojásba, még pedig igen ártatlan módon. Történt — ugyanis — hogy a péklegény mit sem sejtve járkált kosarával a kofák között s nagy vidáman kiabálta:

— Friss sütemény! Egy krajcár!

Az egyik kofa pedig hirtelen rászólt:
— Hé! Pék!

A szegény »gápic« túlyorsan talált ve-
vője felé fordulni, fordultában megbotlott
s a következő pillanatban benne ült a kofának
tojással megrakott kosarában s nagy búsan
nyögte:

— Most már csak kanál kellene. Tojás
meg kifli van!

A kofa azonban nem elégedett meg a
dolog eme lakonikus megoldásával, hanem
szörnyű lármával követelte az okozott kár
megterítését. Ekként került bele a péklegény
a tojásba, gazdagítván a pécsi községi bíróság
ügyszámait egygyel!

— **(Nem mind arany, ami fény-
lik.)** Erről a régi sarkigazságról győződött
meg tegnap igen kellemetlen módon *Varga*
Julcsa szigetkülvárosi szakácsné. Tegnap reg-
gel ugyanis beállított hozzá egy eléggé tisztas
külsője fiatalember s keservesen panaszkodott,
hogy már napok óta foglalkozás nélkül van s
nem bír Pécsről elutazni, mert pénze nincs s
ezzel az alkalommal egy vastag pecsét gyűrűt
ajánlott fel a szakácsnőnek megvételre. Olcsó
áron kínálta. Mindössze öt forintot kért. A
szakácsné alkuba bocsájtkozott vele s végül
is négy forintért megvette a gyűrűt. Csak mi-
kor a fiatalember már elment, akkor jutott
eszébe az a kellemetlen gondolat, hátha őt
most becsapták? S gyanuja nem volt alap-
talan. Délután a gyűrűt elvitte egyik arany-
műveshez, hogy becsülje fel, mire az arany-
műves kijelentette, hogy az a nagy köves arany
gyűrű nem egyéb értéktelen réznél. A furfan-
gos csalónak természetesen nyoma veszett,
mert valószínű, hogy már el is utazott Pécs-
ről, miben nagy segítségére volt a becsapott
szakácsné négy forintja is!

— **(Lakótársak harca.)** Közös la-
kásuk volt Kölesden a *Boros* testvéreknek,
a kik négyen laktak együtt. Velük lakott még
Rác József is, a ki *Boros* Józseffel és *Boros*
Lajossal együtt a napokban összeveszett a
másik két Borossal, Jánossal és Gáspárral s
ezeket véresre verték. A lakásban minden
butort össze is törtek s a harc azzal végző-
dött, hogy *Boros* Gáspárnak a jobb karját
eltörték. A sérült embert beszállították Szeg-
zárdra a Ferenc-kórházba, a verekedőket
pedig feljelentették a bíróságnál,

— **(A végzet.)** Az orvosok már rég-
óta igyekeznek bizonyítani, hogy az öngyil-
kosság mániája némely családban valóságos
családi betegséggé fajul s átszarmazik apáról
fiúra több iziglen is. Ez a téma tudományos
körökben már nem egy vitát provokált s tény,
hogy fordulnak elő gyakran esetek, melyekből
az öngyilkossági mániát átöröklésére lehet kö-
vetkeztetni. Ilyen eset történt Nagyvátyon, a
hol *Tarnovics* Joco ottani lakost, hozzátar-
tozói tegnap reggel az istállóban egy kötőfékre
felakasztva, holtan találták. *Tarnovics* már a
mult hét elején is követelt el öngyilkossági
kísérletet, amennyiben házában a kutjába ug-
rott, de akkor még idejekorán észrevették s
kimentették. Tegnap azonban felhasználta az
időt, míg a házbéliek aludtak s ekkor követte
el végzetes tettét. Jellemző, hogy két év előtt
Tarnovics atyja főbe lőtte magát s egyik fivére
Tarnovics Frankó pedig tavaly szintén öngyil-
kossággal vetett véget életének.

— **(Száguldó guillotin.)** A sok
szerencsétlenség, melyet a budapesti villanyos
vasut az elgázolásokkal okoz, sok gondot ad
a vállalat intéző köreinek, hogy miként le-
hetne a szerencsétlenségeknek elejét venni.
Legtöbb szerencsétlenséget kétségkívül a kö-
zönség vigyázatlansága okozza, mivel hogy a

kocsivezető jelzéseit megszokta s nem igen
veszi figyelembe. Másfelül a kocsivezető szó-
rako-zottsága is okozhat baleseteket. *Tabak*
Pál somogy-csoknyai jegyző ebből a feltevés-
ből indult ki s a villamvasuti kocsiknak oly
módon való átalakítását gondolta ki, hogy a
kocsivezető és a közönség vigyázatlansága
ne legyen a baleseteknek kuforrása továbbra
is, hanem a kocsikon egy mechanikai szerkezet
alkalmaztassék, mely a kocsit által elsodort
ember testiépségét megóvjá s a kerekek által
összezuzni ne engedje. Talált is fel egy ilyen
igen elmésen összeállított szerkezetet, mely-
nek alkalmazása esetén a kocsikat is — kevés
költséggel megfelelően kellene átalakítani. Ta-
lálmányának tüzetes leírását benyújtotta a
részvénytársaság igazgatóságához, Budapest
székes főváros tanácsához, egyúttal pedig ta-
lálmányára szabadalmat is kért.

— **(Szétugrasztott kártyázók.)**
A siklósi országuti rendőrorjárat tegnap este a
Kisasszondi féle korcsmában, egy kártyakom-
pániára akadt, mely ugyancsak vidáman ját-
szotta a »hazai csendest.« A kompánia jeles
tagjai, midőn a rendőröket megpillantották,
kereket oldottak, az egyik azonban elkésett a
megugrással, s azt elcsipték. Az elcsipett kár-
tyázót *Somogyi* Gézának hívják, kit a rend-
őrök igazolásra szólítottak föl. *Somogyi* azon-
ban nem tudta magát igazolni, s így letartóz-
tatták. Ma reggel azonban kiszült, hogy
Somogyi Géza, nem foglalkozás nélküli csa-
vargó, hanem *Szászi* István bérkocsisnál van
már hat hónap óta mint lóápoló alkalmazva.
Somogyi a rendőrség igazolása dacára sem
bocsájtotta szabadon, hanem a tiltott szerencse-
játék miatt egy napra fogva tartja. Gazdája
Szászi Istvánt pedig, mert szolgáját hat hó-
nap alatt nem jelentette be a rendőrségnek,
megbirságotlakt.

— **(A világ leggyorsabb vo-
nata)** ez idő szerint az ugy nevezett
»Atlantic City Fliger«, mely a Camden és
Atlantic City közt levő 88 kilométeres pályát
47 és fél perc alatt futja be, A vonat közepes
sebessége eszerint óránként 112 kilométer, míg
legnagyobb menetgyorsasága óránként 135 ki-
lométerre emelkedik. A vonat a pályát már
alkalmilag 44 és fél perc alatt is befutotta,
ami óránként 121 kilométernyi átlagos sebes-
ségnek felel meg.

— **(Gyógyszerészek figyelmébe.)**
Az orvoslás terén ma már nélkülözhetlen fer-
tőtlenítő higany-pasztillák eddig nem voltak
azon gyógyárak közé sorolva, amelyeket min-
den gyógyszerész kész állapotban raktáron
tartani köteles. Most a belügyminiszter leira-
tot intézett a városhoz, melyben az említett
fertőtlenítő anyag kötelező tartását minden
gyógyszertárban elrendeli. Bár hiszen tartotta
azt minden patika eddig is, ha nem is volt
a tartása kötelező. Egyben a készitési mód-
ját is leküldte 13 lenyomatban, amelyet a
város a gyógyszeráraknak tartozik kézbe-
síteni, hogy azok a hivatalos gyógyszerkönyvbe
beilleszszék. A hivatalos vény ez: korozivus
100 gramm, konyhasó 100 gramm, ami 50
gram vízben olvasztott egy tizedrész grammnyi
eosinnal péppé gyurandó s abból olyan rózsas-
zin lepények készitendők, amelyek minden da-
rabja két gramm korozivust tartalmaz. Az új
hivatalos gyógyáru csak orvosi rendeletre szol-
galtatható ki.

— **(Aki a saját temetését nézi.)**
Nem tartozik a legszokottabb dolgok közé,
hogy valaki a saját temetésének legyen szem-
lélője. És mégis megtörtént egy karintiai kis
városban, hogy az ottani kórház egy betegje
végignézte a saját temetését. A kórházba egy
gaithalei földmivest hoztak. A dolgot meghal-
lotta a földmives egy nővére, aki bátyját
már évek óta nem látta, sietett fölkeresni
beteg testvérét. Jelenkezett a kórházban,
ahol a betegágyhoz vezették. A látogatót nem
bátyjához, hanem az idegen beteghez vezették.
Az asszony csodálkozott, hogy mennyire meg-
változott testvére, de a betegségnek tudta be
azt a körülményt. Csak az hozta zavarba,
hogy a beteg szláv kérdéseire németül vála-
szolt. Az asszony haza ment és elmondotta
többi testvéreinek és szüleinek bátyjuk szo-
moru sorsát, hogy elfelejtette már anyanyelvét
és egészen megváltozott. Néhány nap mulva
az asszony táviratot kapott a kórház igazga-
tóságától, mely tudatta vele, hogy bátyja jobb
hazába költözött, A jómódu parasztcsalád
rögtön utra kelt. Utközben megvásároltak egy
koporsót, koszorukat és így felszerelve állitot-
tak be a kórházba. A temetés napján aztán
ismét elmentek. A pap előállott és a templom
tornyában meghuzták a harangot. Az udvarra,
hol a koporsó állott, nyílt néhány betegszoba
ablak. Néhány lábadozó beteg állott az ab-
lakoknál, akik a temetést nézték. Köztük ál-
lott az a beteg földmives is, aki Gaithaleből
jött volt a kórházba. Amint lent az udvaron
me látta szüleit, nővéreit gyászruhában egy
koporsó körül állani, ugyancsak elcsudálkozott.
Sietett a felügyelőhöz és felvilágosítást kért.
Igy derült ki a félreértés. Elképzelték a szü-
lők öröme, midőn megtudták, hogy a fiuk él
és végignézte a saját temetését.

— **(Fogadás a számárral.)** Ez a
jóizü história csak most sült ki, midőn Ege-
rághon mindenki arról a jóizü fogadásról be-
szél, melyet a legutóbbi vásáron egy hajcsár
a gazdája számárral kötött. A vásáros né-
pek között — ugyanis — feltűnt egy ember,
ki valami bús képű, szürke szőrű számarat
terelt maga előtt. Egy darabig csak ment a
jambor hosszufülű, de egyszerre csak meg-
állt s csökönyösen állva maradt. A hajcsár
váltig biztatta bottal és ököllel az indulásra,
de hiába. Ekkor a hajcsár hirtelen gondolva
egyed, mérgeesen kiáltotta:

— Hát fogadjunk egy forintba, hogy
elindulsz. Mit? Hogy tán nem? No meg-
látjuk!

S ezzel kezére csavarta a csacsi farkát,
s ugyancsak huzta ám, mi tudvalevőleg a szá-
marak elleni legerősebb fegyver. A bús képű,
szürke szőrű csacsi sem vette tréfára ezt az
erélyes biztatást, hanem ordítva futásnak eredt.

— No látod, hogy igazam volt. Meg-
nyertem a fogadást! — kiáltotta diadalmasan
a hajcsár.

Néhányan a vásárosok közül ekkor meg-
kérdezték a hajcsárt, hogy voltaképen, hogy
kapja ő most meg a számártól a megnyert
összeget.

— Igen egyszerűen — volt a válasz. A
gazdám egy forintot adott, hogy a számárnak
szénát vegyek a vásárban. Most a csacsi nem
kap szénát, én pedig zsebre teszem a meg-
nyert forintot!

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. október 25. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 65.1 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 11.2 °C

» maximuma: 15.0 °C

» minimuma: 11.0 °C

Párányomás: 9.6 mm.

Relatív nedvesség: 97%

Felhőzet: 10° köd.

Szélirány s erő: S E 1.

Csapadék 24 órai:

Felhős, enyhe.

Dr. Czires.

Művészet, irodalom.

○ **Az apósok.** Nálunk először került színre tegnap *Gabányinak* »Az apósok« című vígjátéka, melyben Bogyay Farkasnak (Bognár) ugyancsak Farkas nevű fia (Balla) mindjárt az esküvőjét követő reggel erősen kompromittálva lesz a felesége, Felvinci Laura (Kovács Mária) előtt, mivel az üdvözlő levelek és táviratok között egy volt kedvesének, Julietténak távirata akadt a fiatal asszony kezébe, a ki elmondja a dolgot atyjának, Felvinci Eduárdnak (Peterdi) s az mindjárt válást emleget és leányával együtt odahagyni készül Bogyaiék házára.

Bogyai ki akarja menteni fiát a bajból és az mondja, hogy a távirat nem fiának, hanem neki szól és sikerült is Felvinciék megnyugtatni, a kik egy nagynéni látogatására utaznak, míg Bogyai otthon marad, bevárni Juliettnek táviratilag jelzett érkezését.

Csak hogy Juliette helyett Juliska érkezik meg, Bogyai másik fiának, Palinak, titokban és atyja ellenzése ellenére elvett felesége, a kit Bogyai Juliettnek tart és egészen megrémíteli viselkedésével.

Bogyai Pál ugyan megkérte dr Gáti Elek barátját (Delli), hogy legyen közbenjáró atyjánál, de az szerelmes Felvinci Margitba (Szohner Olga) és egészen megfélemezik a barátjától kapott megbízásról és így Bogyai Pál egészen kétségbeesve siet atyjához a félreértések kiderítésére.

Bonyadalmassá teszi a helyzetet még az is, hogy Felvinci szerelmes egy bécsi hölgybe és mielőbb férjhez akarja adni kisebbik leányát is, hogy ideálját azután elvehesse és alkalmas férjnek gondolja Zab Ferit (Erdélyi), kivel a vonaton találkozott és a ki meghívása folytán el is jön Margit kezét megkérni, de a kis leány a doktort szereti és néhány mulatságos jelenet után annak menyasszonyává lesz.

Időközben kiderül az is, hogy a Bogyai látogatására érkezett nő másik fiának neje, s apósa őt megszeretvén, leányává fogadja, viszont Felvincinek bécsi ideáljáról kitűnik, hogy ő Juliette, a fiatal Bogyai volt kedvese s akkor Felvincinek is elmegy a kedve a házasságtól, ellenben a kikoszorózott Zab Feri Bécsbe utazik Juliette felkeresése és nőül vétele céljából, míg Bogyaiéknál a félreértések kiderülése után teljes béke és öröm váltja fel az aggodalom és vita között töltött napokat.

A darabnak már meséjéből is látható, hogy gazdag cselekményekben s kacagtató helyzetek s humoros ötletek is bőven találkoznak benne. De természetesen az író által adott alkalmat ki is kell használni és ehhez első sorban a kifogástalan betanulás és gyors, ügyes rendezés szükséges. A tegnapi előadás mindkettőt nélkülözötte. Valószínű, hogy az utóbbi hiányát az elsőnek be nem tartása okozta, de az nem sokat enyhít a dolgon. Pedig közönsége elég szép volt az előadásnak s nem hiányzott jóindulat sem a színészek törekvésének méltatására, mert minden nyújtott alkalomkor jókedvűen nevetett a színpadon látott és hallott fonákágokon, de azért senkit sem elégitett ki teljesen az előadás, a már említett okok miatt.

Szohner Olgának első föllépése volt a tegnapi az idei szezonban és tisztelői nem is kérték megjelenésekor kedvező fogadtatásban részesíteni. Felnyújtottak neki egy lant alakú nagy virágkoszmányt, melynek felső részéről egy virágkoszár csüngött le. Kapott azonkívül még egy nagy virágkoszart, melynek fehér szalagján ez a felirat volt: »Kedvencünknek, Szohner Olgának.«

Maga az előadás különben eléggé hidegen hagyta a közönséget, pedig ha a szereplők lelkiismeretesen elkészültek volna, kellemes estét szerezhetek volna a publikumnak.

Törvénykezés.

§ **A kleptománikus.** Még tavaly történt, hogy *Rollinger György* mai lakos valami uton-módon meghallotta, hogy a szomszédságában lakó *Leichl Ágnes*, egy földhözragadt szegény özvegy asszony valahonnan tíz forint segélyt kapott. Megleste tehát, hogy az özvegy asszony mikor megy el hazulról, s ekkor bemászva az ablakon, a tíz forintot ellopta s elásta. De a vizsgálat csakhamar kiderítette a lopást és a rejtekhelyet, ahol a pénzt — néhány krajcár hijával — meg istalálták. Tegnapp kellett volna ez ügyben a végtárgyalásnak lennie, melyen azonban a 62 éves Rollinger azzal védekezett, hogy időközönként beszámíthatatlan állapotba kerül, mely alatt valami, ellenállhatatlanul lopásra készíti. Szóval azt igyekezett bizonyítani, hogy kleptomániában szenved. Valószínűvé teszi ezt azon körülmény is, hogy Rollinger 1877 óta 1896 ig öt ízben volt már kisebb-nagyobb lopásokért büntetve. A kir. ügyész indítványára a törvényszék elhalasztotta a tegnapi kitűzött végtárgyalást, s a vádlottat orvosi megfigyelés alá vétetni rendelte.

§ **A felmentett biciklista.** Mult év március havában *Salamon Lipót* pécsi lakatos, a Kossuth Lajos-utcán kerékpárjával elütötte *Németh István* tíz éves iskolás fiút. A szülők panaszára, gondatlanságból okozott súlyos testi sértés miatt a pécsi kir. törvényszék a vigyázatlan kerékpározót vád alá helyezte, s három napi elzárásra ítélte. Tegnapp hirdették ki ebben az ügyben a kir. curia ítéletét, mely *Salamon Lipót*ot a vád és következményei alól felmenti.

§ **Elítélt orgazda.** *Stojka Imre* és társai által még 1891-ben elkövetett nagyborszábasu talvajlásnál *Kovács Mihály* ligeti lakos az orgazdaság vádjával terheltén került a pécsi kir. törvényszék elé, mely Kovácsot kilenc havi fogházra ítélte. Ugy a vádlott, mint a kir. ügyész felebbeztek az ítélet ellen, melyet azonban a kir. tábla helybenhagyott. Tegnapp hirdette ki a pécsi kir. törvényszék a m. kir. curiának ítéletét, mely az első és másodbíró-ság ítéletének jóváhagyása mellett, Kovács Mihályt szintén kilenc havi fogházra ítélte.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** A legújabb statisztikai kimutatások szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő:

Lépfene: Albertfalu 1 udvar, B.-Szt-Lőrinc 1 udvar, Dárda 1 udv., összesen 3 község 3 udvar.

Veszétség: Albertfalu 1 u., Babarc 1 u., Hidvég 1 u., Kassa 2 u., Maiss 1 udvar, Szabar 1 udv., Szilágy 1 udvar, összesen 7 község 8 udvar.

Takonykór és bőrféreg: Dárda 1 udv., Terehegy 2 u., összesen 2 község 3 udvar.

Tenyészbénaság és hólyagos kiütés: Vésménd 78 u., összesen 1 község 78 u.

Sertésorbánc: Arányos 9 u., Felső-Mindszent 21 u., Göröcsöny 8 u., Ibafa 6 u., Ny-

Szent-Erzsébet 9 u., Szent-Iván 1 u., Szágy 15 u., Vaiszló 1 u., összesen 8 község 70 u.

Sertésvész: Bisse 26 udv., Dráva-Szabolcs 1 u., Gyűd 68 udvar, Izsép 1 udvar, Kákics 1 udv., Karancs 4 udv., Mohács 1 u., Nagy-Bicsérd 1 u., Nagy-Harsány 20 udv., Szt-György 1 u., Vasas 1 u., összesen 11 község. Somogy megyében lépfene 4 községben 6 udvarban, veszétség 2 községben 2 udvarban, bőrféreg 7 községben 10 udvarban, sertésorbánc 8 községben 21 udvarban és sertésvész 63 községben uralkodik. Tolnamegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, veszétség 10 községben 11 udvarban, bőrféreg 1 községben 1 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 14 udvarban, sertésorbánc 3 községben 23 udvarban és sertésvész 26 községben uralkodik. *Pécs* veszétség 2 udvarban, bőrféreg 1 udvarban, rühkór 1 udvarban és sertésvész 3 udvarban lépett fel.

□ **A vámilleték megállapítása.** A vámilletékeknek ezüstben történő fizetésénél vagy biztosításánál a törvény értelmében szedendő arany árkelet-pótlék 1898. évi november hóra tizenkilenc és fél (19½) százalékban állapított meg.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése október hó 25-én. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén a napirend előtt *Rakovszky István* felszólította az összeférhetlenségi bizottságot, hogy miért nem teszi kötelességét, miért nem tart ülést; holott már harmadéve kiküldték az inkompatibilitást revideáló bizottságot.

Fest Lajos, bizottsági elnök kijelenti, hogy előbb a külföldi inkompatibilitási törvényeket kellett tanulmányozni. Rövidesen össze fogja hívni a bizottságot.

Barabás Béla tett ezután a házszabályokhoz indítványt, hogy *Órley Kálmán* multkori indítványát nyomassák ki.

Szilágyi Dezső elnök feleli:

— Ezt tegnap *Páder Rezső* már indítványozta!

A vita folyamán többen hozzá szóltak az indítványhoz.

A napirend-vitát *Szluha István* kezdte, a ki a várnai csatát hozta fel példának, hol a szultán az Ulászló által megszegett esküszerződést feltartva, kérte az Istent, hogy büntesse meg az esküszegőt.

— Mi is, ugymond, a hatvanhatediki törvényt az égre emelve, könyörgünk az éghez, sujtsa le haragjával azokat, a kik megszegik!

Viharos taps kísérte e szavakat.

Lukács Gyula kérde a kormányt:

— Van-e szeme ide jönni?!

Szilágyi Dezső ezért a szónokot rendreutasítja.

Lukács Gyula: Apponyira is ezt mondták.

Szilágyi Dezső: Apponyira szabad.

Lukács Gyula tovább folytatja beszédét, miközben azt mondja, hogy a kormány egri választása gázság!

Szilágyi Dezső: A tiszteit szónokot ismét rendreutasítom!

Lukács Gyula kijelenti, hogy a házmeistere is képvisel annyit, mint a tuloldal.

Szilágyi Dezső elnök erre megvonja a szót a szónoktól, mi a baloldalon óriási zajt támaszt.

Lukács Gyula: Tudni akarom, miért vonja meg a szót?!

Szilágyi Dezső: Már a másodszori rendreutasításkor jogom lett volna ehhez.

Erre *Ivánka* Oszkár zárt ülést kér, a mit a Ház elrendel.

A zárt ülésen igazolja *Ivánka* Oszkár, hogy a zárt ülésnek helye van. Az elnök nyilván félreértésből vonta meg a szót *Lukács* Gyulától. Szerinte először követelni kell, hogy *Lukács* folytassa beszédét; másodszor mint-hogy a miniszterelnök nem volt jelen, nyílt ülésen ismertesse *Lukács* reá vonatkozó vádját, miszerint igaz-e, hogy a miniszterelnök egy főszolgabíró szöszegésre akart csábítani? Ha ez igaz, akkor arra kicsiny szót használtak, mikor megbélyegezni akarták, mert tiszta igazság!

Jobbról zaj támadt s az elnök szólt:

— Ezért rendreutasítom!

Bartha Miklós: Zárt ülésen nincs elnök, nincs rendreutasítás!

Szilágyi Dezső: Amíg a Ház bizalma ez ülésben megtart, addig elnök vagyok és respektálni tartoznak kijelentéseimet akár nyílt, akár zárt ülésben!

Ivánka Oszkár tovább bizonyítja, hogy a zárt ülésnek helye van. A miniszterelnök tartozik magát igazolni, mert hiszen nap nap után fejéhez vágják, hogy *hazudik*.

Jobbról e szavakat ismét zaj követte s megszólalt *Bánffy* is:

— Zárt ülésnek helye nincs!

Zmeskál Zoltán közbekiált:

— Szemtelenég!

Jobbról kiabálják:

— Rendre! Rendre!

Elnök hevesen csenget:

— A képviselő urat rendreutasítom!

Bánffy Dezső fölállván, beszédét így kezdte:

— *Ivánka* azt mondta, hogy *hazug* vagyok. Más még erősebb kifejezést használt. *Gázolhatnak az urak a becsületben, a menyeyt akarnak*; míg az ország többsége mögöttem van, minden ily gyalázkodást eltűrök. Ez csak azt bizonyíthatja, hogy önök jobban gyűlölhettek engem, mint a hogy szeretik a hazát.

Jobbról zajos éljenzés támadt; balról „hoch!” kiáltás hangzott fel.

Bánffy folytatván beszédét, a mi *Lukács* Gyula vádját illeti, elismeri, hogy az egrí választások alkalmával magához hívatta *Desewffy* főszolgabíró, de csak azért, hogy informáltassa magát a kerület állásáról. Magára a beszélgetésre nem emlékszik; csak arra, hogy a mikor azt látta, hogy ellenzéki emberrel van dolga, nem kapacitálta elvétől s az nem is teljesítette kérését.

Lukács Gyula nem érti, miért vonták meg tőle a szót. Nem mondott többet ennél:

— Az én viskóm házmestere is képvisel annyit, mint a tuloldali urak!

Hátha azt mondta volna, hogy annyit képviselnek, mint *Schossberger*, akkor is megvonták volna tőle a szót?!

Baloldalon zajos derűtséget keltett ez a kérdés s a szónok folytatta, hogy *Desewffy* főszolgabíró esete különben két év előtt a lapokban egész terjedelmében benne volt.

Szentiványi Árpád szerint a legerősebb kifejezéseket lehet használni a nélkül, hogy a becsületben gázolnának. *Bánffy* ne féljen, hogy becsületében gázolnak.

Ivánka Oszkár: Mert nincs miben!

Szentiványi Árpád felolvassa *Lukács* Gyula nyilatkozatát, melyben semmi sértés nincs.

Szentiványi után *Saághy*, majd *Tisza* Kálmán konstatálták, hogy a házmester hasonlat nem sértés ugyan, de úgy alkalmazva azt a többségre, mintha azok nem az országot, hanem saját magukat képviselnék, sértés.

Várossy, *Zmeskál*, *Rakovszky*, *Gajári*, *Szentiványi*, *Szemere* és *Tisza István* felszólalásai után *Bánffy* kijelentette, hogy a főszolgabíró féle ügyben többé nem nyilatkozik s ezután nyílt ülésre tértek át, melyben *Buzáth* interpellálta *Percel* minisztert, kinek választát a többség tudomásul vette.

TÁVIRATOK

— **Küldöttség a baja-bátaszéki hid ügyében.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A baja-bátaszéki dunai hid tárgyában Budapesten időző küldöttséget a kormány tagjai a képviselőház ülésének hosszas tartama miatt nem fogadhatták — mint jelezve volt — délelőtt, hanem délután négy órakor lesz a fogadás. A küldöttség tagjai, köztük *Kardos* Kálmán képviselőházi alelnök is, d. u. 3 órakor gyülekeztek a Hungária-szállóban.

— **A bécsi dögvész.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Pecha* ápolónő

állapota ma reggel nyolc órakor rosszabbra fordult, hőmérséke 40°1'; a beteget ma negyven köbcentimeter serummal oltották be. *Stillfried* apáca jól érzi magát, hőmérséklete reggel 37°5' volt. *Göeschl* szolgálo hőmérséklete éjjel 37°9', reggel 37°3' volt. Aggasztó tünetek nem mutatkoztak. Dr. *Poebch* és a többi elszigetelt személy jól érzik magukat.

Szerkesztői üzenet.

Leszámolás. Elolvastuk, bár a levél helyesírási hibáiból következtetve, nem sok reményünk lehetett arra, hogy jó. Azt a tanácsot adjuk, hogy ne írjon. Hát muszáj önnek okvetlenül írni?!

Panaszkodó. Még ha csak a sertés-tartás volna a legnagyobb baj! De ez valóban olyan kevésbé jön számba, hogy nem érdemli meg szigorú kritikáját.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

13267. szám.

Tkv. 1898.

HIRDETMÉNY.

Szt. Iván községnek telekkönyvi betétei az 1886 évi XXIX. az 1889: XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. cikk értelmében elkészítetvén és a nyilvánosságnak átadatván, ez az al a felszólítással tétetik közzé:

1. Hogy mindazok, kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. törvénycikk 5-ik és 6-ik §-aiban és az 1891. XVI. törvénycikk 15-ik paragrafusának a) pontjában foglalt kiegészítéseit is — valamint az 1889: XXXVIII. t.-cikk 7. §-ai és az 1891. XVI. t.-cz. 15. § b) pontja alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési kereseteket, azok pedig a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889 évi. XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből kereseteket hat hónap alatt, vagyis **az 1899. évi május hó 1-ső napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrá, nyára nem szolgálhat;

2. Hogy mindazok, akik az 1886: XXIX. t. cikk 16. és 18. §-ainak eseteiben — ide értve az utóbbi §-nak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi május hó 1-ső napjáig bezárólag** a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. Hogy mindazok, a kik az 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide értve azokat is, akik a tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis az **1899. évi május hó 1-ső napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A pécsi kir. tszék, mint tkvi hatóság 1898. évi október hó 14-ik napján.

Bogyay Pongrác

kir. tszéki bíró.

Pannonia szálloda

Budapest, VIII., Kerepesi-ut 7. szám.

Ezennel bátorkodom 30 év óta fennálló és a legjobb hírnévnek örvendő szállodámat igen tisztelt vendégeim, barátaim és a nagyérdemű utazó közönség szíves emlékezetébe idézni, mely a város közepén, közvetlen a nemzeti színház mellett, a villamos vasut mentén fekszik és mely az újabb kor igényeinek megfelelőleg a legnagyobb kényelemmel van berendezve, kizárólag villanyos világítással, villanyos személyfelhúzóval, olvasó- és társalgó-termeivel és fürdővel, minden megkívánható kényelmet nyújt.

Egyidejűleg van szerencsém ezennel tudomásul hozni, hogy az ezideig bérbe adva volt szálloda-éttermi és kávéház vezetését saját kezelésem alá vettem s azokat személyesen fogom vezetni, az összes helyiségeket a legdiszesebben és legcélszerűbben átalakítottam, úgy, hogy most már lakodalmak, társas ebédek, vacsorák és egyéb ünnepélyek megtartására kisebb és nagyobb legizlésebben berendezett és teljesen elkülönített helyiségek állanak rendelkezésre.

Valamint eddigelő fővárosi iránnyal, hogy igen tisztelt vendégeimet minden tekintetben tökéletesen kielégítem, úgy továbbra is mindent el fogok követni, hogy bármely kívánságnak tölem lehetőleg eleget tehessek.

Fentiekből kifolyólag bátorkodom helyiségeimet becses figyelmébe ajánlani s minél gyakoribb látogatását kérve maradtam

kiváló tisztelettel
Glück Frigyes
a Pannonia-szálloda tulajdonosa.

Figyelem!!!

Üzlet-áthelyezés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, miszerint **több évek óta fennálló Kazinczy-utcai cipész-üzletet november hó 1-én**

Ferenciek-utca 6-ik szám alá
Sipőcz-gyógyszertár átellenében, **helyezem át.**

Bátorkodom t. c. megrendelőimhez azon kéréssel fordulni, hogy további megrendeléseiket szíveskedjenek részemre fenntartani.

Miután ezen áthelyezéssel üzletem is megnagyobbitom, elvállalok mindennemű női-, férfi-, gyermek- és hibás lábához orthopédiai cipőket, valamint lovagló-, vadász- és dísz-csizmákat, melyeket mérték után gyorsan és pontosan készítek.

A nagyérdemű közönség kegyes pártfogását kérve maradtam teljes tisztelettel

Bottlik Imre,
cipész.

— Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan készíttetnek. —

Csak még november 1-ig.

Üzletem teljes felhagyása miatt, rak-táramban dusan felhalmozott, **diszesen kiállított és jó minőségű**

bútoraimat

minden elfogadható áron eladom.

Különösen nagy választék, **ebédlő és hálószobák** berendezésére, **fényezett szekrények, ágyak stb.** a legjutányosabb árt.

Kérem az igen tisztelt bútor vásárlókat, hogy mielőtt szükségleteiket beszereznek, bútoraim szoliditása és olcsóságáról meggyőződést szerezni szíveskedjenek.

Teljes tisztelettel
Miszury József
bútor-asztalos
Pécsett, Kossuth Lajos-utca 17 sz.

Legnagyobb nyeremény

legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény

J E G Y Z É K E

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben:

1.000,000 korona

A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. b	400000
1 „ „	200000
2 „ „	100000
1 „ „	90000
1 „ „	80000
1 „ „	70000
2 „ „	60000
1 „ „	40000
5 „ „	30000
1 „ „	25000
7 „ „	20000
3 „ „	15000
31 „ „	10000
67 „ „	5000
3 „ „	3000
432 „ „	2000
763 „ „	1000
1238 „ „	500
90 „ „	300
31700 „ „	200

15650 á 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer és jut. összegben 13.160,000

melyek hat huzásban sorsoltatnak ki.

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen **tizenhárom millió 160.000** koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyet a tervezett eredeti árban és pedig:

egy egész l-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6. — ft
» fél » » » » 3. — „
» negyed » » » » 1. 50 „
» nyolczad » » » » —. 75 „

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A huzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos huzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A huzások a **magy. kir. kormány ellenőrzése** mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban

f. é. november 5-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. ÉS TSA

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

BUDAPEST, V., Váci-körút 4/A.

Rendelőlevél levágandó.

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. osztlyu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget.....frt } utánvételezni kérem. }
} postautalvánnyal küldöm. } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.